

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ, 13 ΙΟΥΛΙΟΥ 1981

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
182

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

- N. 1174. Περί κυρώσεως της ψηφισθείσης εις Γενεύην τὸ ἔτος 1957 ὑπ' ἀριθ. 106 Διεθνοῦς Συμβάσεως «περὶ τῆς ἐβδομαδιαίας ἀναπαύσεως εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὰ γραφεῖα». ... 1

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

722. Περί μετονομασίας τοῦ συνοικισμοῦ Ὀθωμανικὸν τῆς Κοινότητος Γραμματικοῦ Νομοῦ Καρδίτσης. ... 2
723. Περί ἱδρύσεως Ἐνορίας τοῦ Ἱ. Ἐνοριακοῦ Ναοῦ Ἁγίου Στυλιανοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κωδωνίας καὶ Ἀποχωρώνου. ... 3

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1174

Περί κυρώσεως τῆς ψηφισθείσης εἰς Γενεύην τὸ ἔτος 1957 ὑπ' ἀριθ. 106 Διεθνοῦς Συμβάσεως «περὶ τῆς ἐβδομαδιαίας ἀναπαύσεως εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὰ γραφεῖα».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσταμεν:

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται καὶ ἔχει ἰσχὺν νόμου, ἡ ὑπ' ἀριθ. 106 Διεθνὴς Σύμβασις «περὶ τῆς ἐβδομαδιαίας ἀναπαύσεως εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὰ γραφεῖα», ψηφισθεῖσα κατὰ τὴν 40ὴν σύνοδον τῆς Γενικῆς Συνδιακέψεως τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως Ἑργασίας τοῦ ἔτους 1957, τῆς ὁποίας τὸ κείμενον εἰς Ἑλληνικὴν μετάφρασιν καὶ Γαλλικὸν πρωτότυπον ἔχει ὡς ἀκολούθως :

ΣΥΜΒΑΣΙΣ 106

Περὶ τῆς ἐβδομαδιαίας ἀναπαύσεως εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὰ γραφεῖα.

Ἡ Γενικὴ Συνδιάσκεψις τῆς Διεθνοῦς Ὁργανώσεως Ἑργασίας, συγκληθεῖσα ἐν Γενεύῃ ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἑργασίας καὶ συνελθούσα αὐτόθι τὴν 5ην Ἰουνίου 1957 εἰς τὴν τεσσαροκοστήν σύνοδον αὐτῆς,

Ἀφοῦ ἀπεφάσισε τὴν ἀποδοχὴν διαφόρων προτάσεων σχετικῶν πρὸς τὴν ἐβδομαδιαίαν ἀνάπαυσιν εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὰ γραφεῖα, θέμα ἀποτελοῦν τὸ πέμπτον σημεῖον τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῆς συνόδου,

Ἀφοῦ ἀπεφάσισεν ὅπως αἱ προτάσεις αὗται λάβουν τὸν τύπον διεθνῶς συμβάσεως,

Ἀποδέχεται σήμερον 26 Ἰουνίου 1957 τὴν ὡς ἔπεται σύμβασιν, ἣτις θὰ ἀποκαλῆται Σύμβασις περὶ ἐβδομαδιαίας ἀναπαύσεως (ἐμπόριον καὶ γραφεῖα), 1957.

Ἄρθρον 1.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης συμβάσεως, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἔχουν τεθῇ εἰς ἐφαρμογὴν εἴτε μερίμνη ἐπισήμων Ὁργανισμῶν καθορισμοῦ τῶν ἡμερομισθίων, εἴτε διὰ συλλογικῶν συμβάσεων ἢ διαιτητικῶν ἀποφάσεων, εἴτε διὰ παντὸς ἐτέρου τρόπου συμφώνου πρὸς τὴν ἐθνικὴν πρακτικὴν καὶ ἐμφανιζομένου ὡς προσφόρου βάσει τῶν ἐθνικῶν συνθηκῶν, δέον νὰ ἐφαρμόζωνται διὰ τῆς ἐθνικῆς νομοθεσίας.

Ἄρθρον 2.

Ἡ παρούσα σύμβασις ἐφαρμόζεται εἰς ἅπαν τὸ προσωπικόν, περιλαμβανομένων καὶ τῶν μαθητευομένων, τῶν κάτωθι ἐπιχειρήσεων, ἰδρυμάτων ἢ διοικήσεων, εἴτε δημοσίων εἴτε ἰδιωτικῶν :

- α) τῶν ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων,
- β) τῶν ἐπιχειρήσεων, ἰδρυμάτων ἢ διοικήσεων, τὸ προσωπικὸν τῶν ὁποίων ἀπασχολεῖται κυρίως εἰς ἐργασίαν γραφείου, περιλαμβανομένων καὶ τῶν γραφείων τῶν ἐλευθερίων ἐπαγγελμάτων,
- γ) ἐν ᾧ μέτρῳ τὰ ἐνδιαφερόμενα πρόσωπα δὲν ἀπασχολοῦνται εἰς τὰς ἐν ἄρθρῳ 3 ἀναφερομένας ἐπιχειρήσεις, οὐδ' ὑπόκεινται εἰς τὴν ἐθνικὴν νομοθεσίαν ἢ ἐτέρας διατάξεις διεποῦσας τὴν ἐβδομαδιαίαν ἀνάπαυσιν εἰς τὴν βιομηχανίαν, τὰ μεταλλεῖα, τὰς μεταφορὰς ἢ τὴν γεωργίαν :
- ι) τῶν ἐμπορικῶν ὑπηρεσιῶν πάσης ἐτέρας ἐπιχειρήσεως,
- ιι) τῶν ὑπηρεσιῶν πάσης ἐτέρας ἐπιχειρήσεως τὸ προσωπικὸν τῶν ὁποίων ἀσχολεῖται κυρίως εἰς ἐργασίαν γραφείου.
- ιιι) τῶν ἐπιχειρήσεων αἱ ὁποῖαι ἔχουν συγχρόνως ἐμπορικὸν καὶ βιομηχανικὸν χαρακτῆρα.

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ παρούσα σύμβασις θὰ ἐφαρμόζεται ἐπίσης εἰς ἅπαν τὸ προσωπικὸν ἐκείνων ἐκ τῶν ἐπομένων ἐπιχειρήσεων, τὰς ὁποίας τὰ ἐπικυροῦντα τὴν σύμβασιν Μέλη, θέλουν ἀπαριθμήσει εἰς δῆλωσιν, συνοδευούσαν τὴν ἐπικύρωσιν των :

- α) τῶν ἐπιχειρήσεων, ἰδρυμάτων καὶ διοικήσεων, αἱ ὁποῖαι παρέχουν ὑπηρεσίας προσωπικῆς φύσεως,
- β) τῶν ταχυδρομείων ὡς καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν τηλεπικοινωνιῶν,
- γ) τῶν ἐπιχειρήσεων τύπου καί,
- δ) τῶν ἐπιχειρήσεων δημοσίων θεαμάτων καὶ διασκέδασεων.

2. Πᾶν Μέλος ἐπικυροῦν τὴν παρούσαν σύμβασιν δύναται ἐφεξῆς νὰ κοινοποιῇ εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἑργασίας δῆλωσιν ἀναφέρουσαν ὅτι ἀποδέχεται τὰς ὑποχρεώσεις τῆς συμβάσεως δι' ἐπιχειρήσεις ἀπαριθμουμένας ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ αἵτινες

ἐνδεχομένως δὲν εἶχον μνημονευθῇ εἰς προγενεστέραν δῆλωσιν.

3. Πᾶν Μέλος ἔχον ἐπικυρώσει τὴν παρούσαν σύμβασιν δέον ὅπως ἀναφέρῃ εἰς τὰς δυνάμει τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Διεθνοῦς Ὁργανώσεως Ἑργασίας ὑποβαλλομένας ἐτησίως ἐκθέσεις ἐν τίνι μέτρῳ ἔδωκεν ἢ προτίθεται νὰ δώσῃ συνέχειαν εἰς τὰς διατάξεις τῆς συμβάσεως εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ ἐκείνας ἐκ τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερομένων ἐπιχειρήσεων, αἱ ὁποῖαι δὲν καλύπτονται διὰ δηλώσεως γενομένης συμφώνως πρὸς τὰς παραγράφους 1 ἢ 2 ὡς καὶ ποῖαι εἰναι αἱ πραγματοποιηθεῖσαι πρόοδοι διὰ τὴν προοδευτικὴν ἐφαρμογὴν τῆς συμβάσεως ἐπὶ τῶν ἐπιχειρήσεων τούτων.

Ἄρθρον 4.

1. Ὅσακις εἶναι ἀναγκαῖον, δέον νὰ λαμβάνωνται κατὰλληλα μέτρα πρὸς καθορισμὸν τῆς διαχωριστικῆς γραμμῆς μεταξὺ τῶν ἐπιχειρήσεων, ἐφ' ὧν ἐφαρμόζεται ἡ παρούσα σύμβασις καὶ τῶν λοιπῶν ἐπιχειρήσεων.

2. Εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς δὲν φαίνεται βέβαιον ὅτι ἐφαρμόζεται ἡ παρούσα σύμβασις εἰς δεδομένην ἐπιχείρησιν, ἴδρυμα ἢ διοίκησιν τὸ ζήτημα θὰ ἐπιλύεται εἴτε ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, μετὰ γνώμην τῶν ἐνδιαφερομένων ἀντιπροσωπευτικῶν ὁργανώσεων τῶν ἐργοδοτῶν καὶ τῶν ἐργαζομένων, ἐὰν ὕφίστανται τοιαῦται, εἴτε συμφώνως πρὸς πᾶσαν ἐτέραν μέθοδον, σύμφωνον πρὸς τὴν ἐθνικὴν νομοθεσίαν καὶ πρακτικὴν.

Ἄρθρον 5.

Ἐν ἐκάστῃ χώρᾳ, ἡ ἀρμοδία ἀρχὴ ἢ ὁργανισμὸς δύναται νὰ ἀποκλείσῃ τοῦ πεδίου ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης συμβάσεως :

- α) τὰς ἐπιχειρήσεις ἐνθα ἀπασχολοῦνται μόνον μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ ἐργοδότου, ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι μισθωτοὶ ἢ δὲν δύνανται νὰ θεωρηθοῦν ὡς τοιοῦτοι,
- β) τὰ πρόσωπα τὰ κατέχοντα ἀνωτέραν θέσιν διευθύνσεως.

Ἄρθρον 6.

1. Πάντα τὰ πρόσωπα, ἐφ' ὧν ἐφαρμόζεται ἡ παρούσα σύμβασις, θὰ ἔχουν δικαίωμα, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν ὑπὸ τῶν ἐπομένων ἄρθρων προβλεπομένων ἐξαίρέσεων, ἐβδομαδιαίας ἀναπαύσεως περιλαμβανομένης τοῦλάχιστον εικοσιτέσσαρας συνεχεῖς ὥρας ἀνὰ ἐκάστην περίοδον ἑπτὰ ἡμερῶν.

2. Ἡ περίοδος τῆς ἐβδομαδιαίας ἀναπαύσεως δέον κατὰ τὸ δυνατόν, νὰ χορηγῇται ταυτοχρόνως εἰς πάντα τὰ ἐνδιαφερόμενα πρόσωπα τῆς αὐτῆς ἐπιχειρήσεως.

3. Ἡ περίοδος τῆς ἐβδομαδιαίας ἀναπαύσεως, δέον νὰ συμπίπτῃ, κατὰ τὸ δυνατόν, μετὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος, τὴν ἀνεγνωρισμένην ὡς ἡμέραν ἀναπαύσεως ὑπὸ τῶν παραδόσεων ἢ τῶν συνθηκῶν τῆς χώρας ἢ τῆς περιοχῆς.

4. Αἱ παραδόσεις καὶ αἱ συνθήκαι τῶν θρησκευτικῶν μειονοτήτων δέον νὰ γίνωνται, κατὰ τὸ δυνατόν, σεβασταί.

Ἄρθρον 7.

1. Ὅσακις ἡ φύσις τῆς ἐργασίας, ἡ φύσις τῶν ὑπὸ τῆς ἐπιχειρήσεως παρεχομένων ὑπηρεσιῶν, ἢ σπουδαιότης τοῦ πρὸς ἐξυπηρέτησιν πληθυσμοῦ ἢ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀπασχολουμένων προσώπων δὲν ἐπιτρέπουν τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 6, δύνανται νὰ λαμβάνωνται μέτρα ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἐν ἐκάστῃ χώρᾳ ἀρχῆς ἢ ὁργανισμοῦ, προκειμένου νὰ ὑποβληθοῦν, ἐνδεχομένως, ὠρισμένοι κατηγορίαι προσώπων ἢ ἐπιχειρήσεων περιλαμβανομένων ἐν τῷ πεδίῳ ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης συμβάσεως, εἰς εἰδικὰ συστήματα ἐβδομαδιαίας ἀναπαύσεως, λαμβανομένης ὑπ' ὅψιν πάσης σχετικῆς κοινωνικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἐκτιμῆσεως.

2. Τὰ πρόσωπα, ἐφ' ὧν ἐφαρμόζονται τὰ εἰδικὰ ταῦτα συστήματα, θὰ ἔχουν δικαίωμα δι' ἐκάστην περίοδον ἑπτὰ

ήμερῶν, ἀναπαύσεως συνολικῆς διαρκείας τοῦλάχιστον ἴσης πρὸς τὴν ἐν ἄρθρῳ 6 προβλεπομένην περίοδον.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 δέον νὰ ἐφαρμόζονται, οὐχ' ἥττον, εἰς τὸ προσωπικόν, τὸ ἀπασχολούμενον εἰς ἐκείνους τῶν κλάδων ἐκμεταλλεύσεως, ὑπαγομένης εἰς εἰδικὰ συστήματα, οἵτινες θὰ ὑπὴγοντο εἰς τὰς εἰρημένους διατάξεις, ἂν ἦσαν ἀνεξάρτητοι.

4. Πᾶν μέτρον, ἀφορῶν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 1, 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου δέον νὰ λαμβάνεται ἐν συνεννόησει μετὰ τῶν ἐνδιαφερομένων ἀντιπροσωπευτικῶν ὁργανώσεων τῶν ἐργοδοτῶν καὶ τῶν ἐργαζομένων, ἐὰν ὑφίστανται τοιαῦτα.

Ἄρθρον 8.

1. Προσωριναὶ ἐξαιρέσεις ὀλικαὶ ἢ μερικαὶ (περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἀναστολῶν ἢ τῶν μειώσεων τῆς ἀναπαύσεως), ἀπὸ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 6 καὶ 7 δύνανται νὰ ἐπιτρέπωνται, ἐν ἐκάστη χώρᾳ, εἴτε ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, εἴτε συμφώνως πρὸς πᾶσαν ἄλλην μέθοδον, ἐγκειμένην ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, καὶ σύμμορφον πρὸς τὴν ἐθνικὴν νομοθεσίαν καὶ πρακτικὴν :

α) ἐν περιπτώσει ἀτυχήματος, ἐπελθόντος ἢ ἐπικειμένου καὶ ἐν περιπτώσει ἀνωτέρας βίας ἢ ἐπειγουσίων ἐργασιῶν, ἐκτελεσθησομένων εἰς τὰς ἐγκαταστάσεις, ἀλλὰ μόνον ἐν ᾧ μέτρῳ εἶναι ἀναγκαῖον ἵνα ἀποτραπῇ σοβαρὰ βλάβη εἰς τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τῆς ἐκμεταλλεύσεως,

β) ἐν περιπτώσει ἐξαιρετικῆς σωρεύσεως ἐργασίας, προκαλουμένης ἐξ ἰδιαιτέρων περιστάσεων, ἐφ' ὅσον δὲν δύναται κανονικῶς ν' ἀναμένεται ἀπὸ τὸν ἐργοδότην ὅπως προσφύγῃ εἰς ἄλλα μέτρα,

γ) πρὸς πρόληψιν ἀπωλείας ἐμπορευμάτων ὑποκειμένων εἰς ἀλλοίωσιν.

2. Ὅσαςκις πρόκειται νὰ καθορισθοῦν αἱ περιπτώσεις καθ' ἃς θὰ δύνανται νὰ ἐφαρμόζονται προσωριναὶ ἐξαιρέσεις, κατ' ἐφαρμογὴν τῶν ἐδαφίων β' καὶ γ' τῆς προηγουμένης παραγράφου, θὰ ζητῆται ἡ γνώμη τῶν ἐνδιαφερομένων ἀντιπροσωπευτικῶν ὁργανώσεων τῶν ἐργοδοτῶν καὶ ἐργαζομένων, ἐὰν ὑφίστανται τοιαῦτα.

3. Ὅσαςκις ἐφαρμόζονται προσωριναὶ ἐξαιρέσεις, ὑπὸ τὰς προβλεπομένας εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον προϋποθέσεις, δέον νὰ χορηγῆται εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ἀναπληρωματικὴ ἀνάπαυσις, συνολικῆς διαρκείας ἴσης τοῦλάχιστον πρὸς τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 προβλεπομένην ἐλάχιστην τοιαύτην.

Ἄρθρον 9.

Καθ' ὃ μέτρον ἡ ἀμοιβὴ καθορίζεται ὑπὸ τῆς νομοθεσίας ἢ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὰς διοικητικὰς ἀρχάς, δέον ὅπως οὐδεμία μείωσις τοῦ εἰσοδήματος τῶν ὑπὸ τῆς συμβάσεως καλυπτομένων προσώπων προκύπτῃ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν συμφώνως πρὸς τὴν σύμβασιν λαμβανομένων μέτρων.

Ἄρθρον 10.

1. Δέον ὅπως λαμβάνονται κατάλληλα μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς καλῆς ἐφαρμογῆς τῶν κανόνων ἢ διατάξεων, τῶν σχετικῶν μετὰ τὴν ἐβδομαδιαίαν ἀνάπαυσιν, διὰ προσηκούσης ἐπιθεωρήσεως ἢ δι' ἐτέρων μέσων.

2. Ἐφ' ὅσον τὰ μέσα διὰ τῶν ὁποίων δίδεται ἰσχύς εἰς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης συμβάσεως, ἐπιτρέπουν τοῦτο, ἢ ἀποτελεσματικὴ ἐφαρμογὴ τῶν εἰρημένων διατάξεων δέον νὰ ἐξασφαλίζεται διὰ τῆς προβλέψεως καταλλήλου συστήματος κυρώσεων.

Ἄρθρον 11.

Πᾶν Μέλος ἐπικυροῦν τὴν παροῦσαν σύμβασιν θὰ παρέχῃ εἰς τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 22 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Διεθνούς Ὁργανώσεως Ἐργασίας ὑποβαλλομένης ἐτησίως αὐτοῦ ἐκθέσεις :

α) πίνακας τῶν κατηγοριῶν προσώπων καὶ ἐπιχειρήσεων ὑποκειμένων εἰς τὰ εἰδικὰ συστήματα ἐβδομαδιαίας ἀναπαύσεως, τὰ προβλεπόμενα ἐν ἄρθρῳ 7,

β) πληροφορίας περὶ τῶν ὥρων ὑφ' οὓς δύνανται νὰ παρέχωνται προσωριναὶ ἐξαιρέσεις κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 8.

Ἄρθρον 12.

Οὐδεμία τῶν διατάξεων τῆς παρούσης συμβάσεως θίγει νόμον, ἀπόφασιν, ἔθιμον ἢ συμφωνίαν ἐξασφαλίζουσαν εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ἐργαζομένους ὅρους εὐνοϊκωτέρους τῶν ὑπὸ τῆς συμβάσεως προβλεπομένων.

Ἄρθρον 13.

Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τῆς παρούσης συμβάσεως δύναται νὰ ἀναστέλλεται καθ' ἅπασαν τὴν χώραν, διὰ διαταγῆς τῆς Κυβερνήσεως, ἐν περιπτώσει πολέμου ἢ ἐν περιπτώσει γεγονότων ἐμφανιζόντων κίνδυνον διὰ τὴν ἐθνικὴν ἀσφάλειαν.

Ἄρθρον 14.

Αἱ ἐπίσημοι ἐπικυρώσεις τῆς παρούσης συμβάσεως ἀνακοινῶνται εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τοῦ Διεθνούς Γραφείου Ἐργασίας παρ' οὗ καὶ καταχωρίζονται.

Ἄρθρον 15.

1. Ἡ παρούσα σύμβασις δεσμεύει μόνον τὰ Μέλη τῆς Διεθνούς Ὁργανώσεως Ἐργασίας ὧν ἡ ἐπικύρωσις ἔχει καταχωρισθῇ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ.

2. Τίθεται αὕτη ἐν ἰσχύϊ δώδεκα μῆνας μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ καταχώρισιν τῶν ἐπικυρώσεων ὑπὸ δύο (2) Μελῶν.

3. Ἀκολουθῶς, ἡ σύμβασις αὕτη ἄρχεται ἰσχύουσα δι' ἕκαστον Μέλος δώδεκα μῆνας, ἀφ' ἧς καταχωρισθῇ ἡ ἐπικύρωσις αὐτοῦ.

Ἄρθρον 16.

1. Πᾶν Μέλος ἐπικυροῦν τὴν παροῦσαν σύμβασιν δύνανται νὰ καταγγέλλῃ ταύτην μετὰ πάροδον δεκαετίας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος της, διὰ πράξεως ἀνακοινουμένης εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τοῦ Διεθνούς Γραφείου τῆς Ἐργασίας καὶ ὑπ' αὐτοῦ καταχωριζομένης. Ἡ καταγγελία ἄρχεται ἰσχύουσα ἐν ἔτος μετὰ τὴν καταχώρισιν αὐτῆς.

2. Πᾶν Μέλος ἐπικυροῦν τὴν παροῦσαν σύμβασιν τὸ ὅποῖον, ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ μνημονευομένης δεκαετίας δὲν ἔχει κάμει χρῆσιν τῆς ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένης δυνατότητος καταγγελίας, δεσμεύεται διὰ μίαν νέαν δεκαετίαν καὶ συνεπῶς δικαιούται νὰ καταγγέλλῃ τὴν παροῦσαν σύμβασιν ἐπὶ τῇ λήξει ἐκάστης δεκαετίας ὑπὸ τοὺς ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ προβλεπομένους ὅρους.

Ἄρθρον 17.

1. Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Διεθνούς Γραφείου Ἐργασίας γνωστοποιεῖ εἰς ἅπαντα τὰ Μέλη τῆς Διεθνούς Ὁργανώσεως Ἐργασίας τὴν καταχώρισιν πασῶν τῶν ἐπικυρώσεων καὶ καταγγελιῶν, αἵτινες ἀνακοινῶνται πρὸς αὐτὸν ὑπὸ τῶν Μελῶν τῆς Ὁργανώσεως.

2. Γνωστοποιῶν εἰς τὰ Μέλη τῆς Ὁργανώσεως τὴν καταχώρισιν τῆς δευτέρας ἐπικυρώσεως, ἥτις τῷ ἔχει ἀνακοινωθῇ, ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς ἐφίστᾳ τὴν προσοχὴν τῶν Μελῶν τῆς Ὁργανώσεως ἐπὶ τῆς ἡμερομηνίας ἀφ' ἧς ἡ παρούσα σύμβασις ἄρχεται ἰσχύουσα.

Ἄρθρον 18.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Διεθνούς Γραφείου Ἐργασίας ἀνακοινεῖ εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, πρὸς καταχώρισιν, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 102 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν πλήρεις πληροφορίας σχετικὰς πρὸς πᾶσας τὰς ἐπικυρώσεις καὶ τὰς πράξεις καταγγελίας τὰς ὁποίας οὗτος ἔχει καταχωρίσει συμφώνως πρὸς τὰ προηγούμενα ἄρθρα.

Άρθρον 19.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Διεθνoῦς Γραφείου Ἑργασίας ὁσάκις κρίνει τοῦτο ἀναγκαῖον ὑποβάλλει εἰς τὴν Γενικὴν Συνδιάσκεψιν, ἑκθεσιν περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης συμβάσεως καὶ ἀποφασίζει ἐὰν συντρέχῃ περίπτωση ἐγγραφῆς εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς Συνδιασκέψεως θέματος ὀλικῆς ἢ μερικῆς ἀναθεωρήσεως αὐτῆς.

Άρθρον 20.

1. Ἐν ἡ περιπτώσει ἡ Συνδιάσκεψις ἤθελεν ἀποδεχθῇ νεωτέραν σύμβασιν ἐπαγομένην ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἀναθεώρησιν τῆς παρούσης συμβάσεως καὶ ἐφ' ὅσον ἡ νεωτέρα σύμβασις δὲν ὀρίζει ἄλλως :

α) Ἡ ἐπικύρωσις ὑπὸ Μέλους τῆς νεωτέρας συμβάσεως τῆς ἀναθεωρούσης τὴν παροῦσαν, ἐπάγεται αὐτοδικαίως, παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου 16, ἄμεσον καταγγελίαν τῆς παρούσης συμβάσεως ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν ὅτι ἔχει τεθῇ ἐν ἰσχύϊ ἡ ἀναθεωροῦσα ταύτην νεωτέρα σύμβασις,

β) Ἀφ' ἧς ἡ ἐπαγομένη τὴν ἀναθεώρησιν νεωτέρα σύμβασις τεθῇ ἐν ἰσχύϊ ἡ παροῦσα σύμβασις παύει νὰ εἶναι ἀνοικτὴ εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τῶν Μελῶν.

2. Ἡ παροῦσα σύμβασις παραμένει, οὐχ ἥττον, ἐν ἰσχύϊ, ὑπὸ τὸν τύπον καὶ τὸ περιεχόμενον αὐτῆς, διὰ τὰ Μέλη ἄτινα, ἐπικυρώσαντα αὐτὴν, δὲν ἤθελον ἐπικυρώσει τὴν ἀναθεωροῦσαν ταύτην νεωτέραν σύμβασιν.

Άρθρον 21.

Τὸ γαλλικὸν καὶ ἀγγλικὸν κείμενον τῆς παρούσης συμβάσεως εἶναι ἐξ ἴσου αὐθεντικά.

CONVENTION 106.

Convention concernant le repos hebdomadaire dans le commerce et les bureaux.

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail, Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 5 juin 1957, en sa quarantième session ;

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives au repos hebdomadaire dans le commerce et les bureaux, question qui constitue le cinquième point à l'ordre du jour de la session; Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'une convention internationale, adopte, ce vingt-sixième jour de juin mil neuf cent cinquante-sept, la convention ci-après, qui sera dénommée Convention sur le repos hebdomadaire (commerce et bureaux), 1957 :

Article 1.

Pour autant qu'elles ne seront pas mises en application, soit par les soins d'organismes officiels de fixation des salaires, soit par voie de conventions collectives ou de sentences arbitrales, soit de toute autre manière conforme à la pratique nationale et paraissant appropriée en raison des conditions nationales, les dispositions de la présente convention devront être appliquées par voie de législation nationale.

Article 2.

La présente convention s'applique à tout le personnel, y compris les apprentis, des établissements, institutions ou administrations ci-dessous, qu'ils soient publics ou privés :

a) les établissements commerciaux;

b) les établissements, institutions et administrations dont le personnel est occupé principalement à un travail de bureau, y compris les bureaux des professions libérales;

c) dans la mesure où les personnes intéressées ne sont pas occupées dans des établissements visés par l'article 3 ni soumises à la réglementation nationale ou à d'autres dispositions régissant le repos hebdomadaire dans l'industrie, les mines, les transports ou l'agriculture :

i) le services commerciaux de tout autre établissement;

ii) les services de tout autre établissement dans lesquels le personnel est occupé principalement à un travail de bureau;

iii) les établissements revêtant un caractère à la fois commercial et industriel.

Article 3.

1. La présente convention s'appliquera également au personnel de ceux des établissements suivants que les Membres ratifiant la convention énuméreront dans une déclaration accompagnant leur ratification :

a) les établissements, institutions et administrations fournissant des services d'ordre personnel;

b) les postes et les services de télécommunications;

c) les entreprises de presse;

d) les entreprises de spectacles et de divertissements publics.

2. Tout Membre qui ratifie la présente convention pourra, par la suite, communiquer au Directeur général du Bureau international du Travail une déclaration indiquant qu'il accepte les obligations de la convention pour des établissements énumérés au paragraphe précédent, qui n'auraient pas éventuellement été mentionnés dans une déclaration antérieure.

3. Tout Membre ayant ratifié la présente convention devra indiquer, dans ses rapports annuels à soumettre en vertu de l'article 22 de la Constitution de l'Organisation internationale du Travail, dans quelle mesure il a donné suite ou se propose de donner suite aux dispositions de la convention en ce qui concerne ceux des établissements cités au paragraphe I du présent article qui ne sont pas couverts par une déclaration faite conformément aux paragraphes I ou 2 et quels sont les progrès qui ont été réalisés en vue de l'application progressive de la convention à ces établissements.

Article 4.

1. Lorsqu'il sera nécessaire, des dispositions appropriées seront prises pour déterminer la ligne de démarcation entre les établissements auxquels s'applique la présente convention et les autres établissements.

2. Dans tous les cas où il n'apparaît pas certain que la présente convention s'applique à un établissement, à une institution ou à une administration déterminés, la question sera tranchée, soit par l'autorité compétente après consultation des organisations représentatives d'employeurs et de travailleurs intéressés, s'il en existe, soit selon toute autre méthode conforme à la législation et à la pratique nationales.

Article 5

L'autorité compétente ou l'organisme approprié, dans chaque pays, pourra exclure du champ d'application de la présente convention :

a) les établissements où sont seuls occupés les membres de la famille de l'employeur, pour autant qu'ils

ne sont pas des salariés ou ne peuvent être considérés comme tels ;

b) les personnes occupant un poste de direction élevé.

Article 6

1. Toutes les personnes auxquelles s'applique la présente convention auront droit, sous réserve des dérogations prévues par les articles suivants, à une période de repos hebdomadaire comprenant au minimum vingt - quatre heures consécutives au cours de chaque période de sept jours.

2. La période de repos hebdomadaire sera, autant que possible accordée en même temps à toutes les personnes intéressées d'un même établissement.

3. La période de repos hebdomadaire coïncidera, autant que possible, avec le jour de la semaine reconnu comme jour de repos par la tradition ou les usages du pays ou de la région.

4. Les traditions et les usages des minorités religieuses seront respectés dans toute la mesure du possible.

Article 7

1. Lorsque la nature du travail, la nature des services fournis par l'établissement, l'importance de la population à desservir ou le nombre des personnes employées ne permettent pas l'application des dispositions de l'article 6, des mesures pourront être prises, par l'autorité compétente ou par l'organisme approprié dans chaque pays, pour soumettre, le cas échéant, des catégories déterminées de personnes ou des catégories déterminées d'établissements comprises dans le champ d'application de la présente convention à des régimes spéciaux de repos hebdomadaire, compte tenu de toute considération sociale et économique pertinente.

2. Les personnes auxquelles s'appliquent ces régimes spéciaux auront droit, pour chaque période de sept jours, à un repos d'une durée totale au moins équivalente à la période prévue à l'article 6.

3. Les dispositions de l'article 6 s'appliqueront toutefois au personnel employé dans celles des branches d'un établissement soumis à des régimes spéciaux qui, si elles étaient autonomes seraient soumises auxdites dispositions.

4. Toute mesure portant sur l'application des dispositions des paragraphes 1, 2 et 3 du présent article devra être prise en consultation avec les organisations représentatives des employeurs et des travailleurs intéressés, s'il en existe.

Article 8

1. Des dérogations temporaires, totales ou partielles (y compris des suspensions ou des diminutions de repos), aux dispositions des articles 6 et 7, pourront être autorisées dans chaque pays, soit par l'autorité compétente, soit selon toute autre méthode approuvée par l'autorité compétente, et conforme à la législation et à la pratique nationales :

a) en cas d'accident, survenu ou imminent, et en cas de force majeure ou de travaux urgents à effectuer aux installations, mais uniquement dans la mesure nécessaire pour éviter qu'une gêne sérieuse ne soit apportée au fonctionnement normal de l'établissement :

b) en cas de surcroît extraordinaire de travail provenant de circonstances particulières, pour autant que l'on ne puisse normalement attendre de l'employeur qu'il ait recours à d'autres mesures ;

c) pour prévenir la perte de marchandises périssables.

2. Lorsqu'il s'agira de déterminer les cas dans lesquels les dérogations temporaires pourront être accordées en application des dispositions des alinéas b) et c) du paragraphe précédent, les organisations représentatives des employeurs et des travailleurs intéressés seront consultées, s'il en existe.

3. Lorsque des dérogations temporaires auront été appliquées dans les conditions prévues par le présent article, un repos compensatoire, d'une durée totale au moins égale à celle de la période minimum prévue à l'article 6, sera accordé aux intéressés.

Article 9

Dans la mesure où la réglementation des salaires est fixée par la législation ou dépend des autorités administratives, aucune réduction du revenu des personnes visées par la présente convention ne devra résulter de l'application des mesures prises en conformité avec la convention.

Article 10

1. Des mesures appropriées seront prises pour assurer la bonne application des règles ou dispositions relatives au repos hebdomadaire, par une inspection adéquate ou par d'autres moyens.

2. Si les moyens par lesquels il est donné effet aux dispositions de la présente convention le permettent, l'application effective desdites dispositions sera assurée par l'institution d'un système de sanctions adéquat.

Article 11

Tout Membre qui ratifie la présente convention fournira, dans ses rapports annuels à soumettre en vertu de l'article 22 de la Constitution de l'Organisation internationale du Travail :

a) des listes des catégories de personnes et des catégories d'établissements soumises aux régimes spéciaux de repos hebdomadaire prévus à l'article 7 ;

b) des renseignements sur les conditions dans lesquelles des dérogations temporaires peuvent être accordées en application des dispositions de l'article 8.

Article 12

Aucune des dispositions de la présente convention n'affectera une loi, une sentence ou une coutume ou un accord assurant des conditions plus favorables aux travailleurs intéressés que celles prévues par la convention.

Article 13

L'application des dispositions de la présente convention pourra être suspendue dans tout pays, par ordre du gouvernement en cas de guerre ou en cas d'événements présentant un danger pour la sécurité nationale.

Article 14

Les ratifications formelles de la présente convention seront communiquées au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistrées.

Article 15

1. La présente convention ne liera que les Membres de l'Organisation internationale du Travail dont la ratification aura été enregistrée par le Directeur général.

2. Elle entrera en vigueur douze mois après que les ratifications de deux Membres auront été enregistrées par le Directeur général.

3. Par la suite, cette convention entrera en vigueur pour chaque Membre douze mois après la date où sa ratification aura été enregistrée.

Article 16

1. Tout Membre ayant ratifié la présente convention peut la dénoncer à l'expiration d'une période de dix années après la date de la mise en vigueur initiale de la convention, par un acte communiqué au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistrée.

2. Tout Membre ayant ratifié la présente convention qui, dans le délai d'une année après l'expiration de la période de dix années mentionnée au paragraphe précédent, ne fera pas usage de la faculté de dénonciation prévue par le présent article sera lié pour une nouvelle période de dix années et, par la suite, pourra dénoncer la présente convention à l'expiration de chaque période de dix années dans les conditions prévues au présent article.

Article 17.

1. Le Directeur général du Bureau international du Travail notifiera à tous les Membres de l'Organisation internationale du Travail l'enregistrement de toutes les ratifications et dénonciations qui lui seront communiquées par les Membres de l'Organisation.

2. En notifiant aux Membres de l'Organisation l'enregistrement de la deuxième ratification qui lui aura été communiquée, le Directeur général appellera l'attention des Membres de l'Organisation sur la date à laquelle la présente convention entrera en vigueur.

Article 18.

Le Directeur général du Bureau international du Travail communiquera au Secrétaire général des Nations Unies, aux fins d'enregistrement, conformément à l'article 102 de la Charte des Nations Unies, des renseignements complets au sujet de toutes ratifications et de tous actes de dénonciation qu'il aura enregistrés conformément aux articles précédents.

Article 19.

Chaque fois qu'il le jugera nécessaire, le Conseil d'administration du Bureau international du Travail présentera à la Conférence générale un rapport sur l'application de la présente convention et examinera s'il y a lieu d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de sa revision totale ou partielle.

Article 20.

1. Au cas où la Conférence adopterait une nouvelle convention portant revision totale ou partielle de la présente convention, et à moins que la nouvelle convention ne dispose autrement:

a) la ratification par un Membre de la nouvelle convention portant revision entraînerait de plein droit, nonobstant l'article 16 ci-dessus, dénonciation immédiate de la présente convention, sous réserve que la nouvelle convention portant revision soit entrée en vigueur;

b) à partir de la date de l'entrée en vigueur de la nouvelle convention portant revision, la présente convention cesserait d'être ouverte à la ratification des Membres.

2. La présente convention demeurerait en tout cas en vigueur dans sa forme et teneur pour les Membres qui

l'auraient ratifiée et qui ne ratifieraient pas la convention portant revision.

Article 21.

Les versions française et anglaise du texte de la présente convention font également foi.

"Αρθρον δεύτερον.

Ὡς ἀρμοδία ἀρχὴ διὰ τὴν ἐγκρισιν τῶν προσωρινῶν, ὀλικῶν ἢ μερικῶν, ἐξαιρέσεων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 8, τῆς κυρουμένης Διεθνοῦς Συμβάσεως ὁρίζεται ὁ οἰκείος Νομάρχης.

"Αρθρον τρίτον.

Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑργασίας, μετὰ γνώμην τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Ἑργασίας, δύνανται νὰ ἐξαιροῦνται τῆς ἐφαρμογῆς τῆς διὰ τοῦ παρόντος κυρουμένης Διεθνοῦς Συμβάσεως πρόσωπα κατέχοντα ἀνωτέραν θέσιν διευθύνσεως.

"Αρθρον τέταρτον.

Ὁ ἐργοδότης καὶ ὁ ὑπὸ τούτου προστεθεὶς παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τῆς διὰ τοῦ παρόντος κυρουμένης Διεθνοῦς Συμβάσεως τιμωροῦνται μὲ τὰς ποινὰς τοῦ ἀρθρου 17 τοῦ Β.Δ. 748/1966 «περὶ κωδικοποιήσεως, καταργήσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τῆς κειμένης νομοθεσίας περὶ ἐβδομαδιαίας καὶ Κυριακῆς ἀναπαύσεως καὶ ἡμερῶν ἀργίας».

"Αρθρον πέμπτον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Ἰουλίου 1981

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΚΩΝΣΤ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΑΣΚΑΡΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ εἰδέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Ἰουλίου 1981

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(2)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 722

Περὶ μετονομασίας τοῦ συνοικισμοῦ Ὀθωμανικὸν τῆς Κοινότητος Γραμματικοῦ Νομοῦ Καρδίτσης.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει:

1) Τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 11 παρ. 1 καὶ 215 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος (Ν. 1065/80).

2) Τὴν πρότασιν τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Γραμματικοῦ τοῦ Νομοῦ Καρδίτσης, ἐκφρασθεῖσαν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 63/29.11.1980 ἀποφάσεως αὐτοῦ.

3) Τὴν σύμφωνον γνώμην τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Ἑσωτερικῶν Συμβουλίου Τοπωνυμιῶν, ἐκφρασθεῖσαν κατὰ τὴν συνεδρίαν αὐτοῦ τῆς 23ης Ἰανουαρίου 1981.

4) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 40090/28.5.1980 κοινὴν ἀπόφασιν τῶν, Πρωθυπουργοῦ καὶ Ὑπουργοῦ Ἑσωτερικῶν, περὶ μεταβιβάσεως ἀρμοδιοτήτων εἰς τὸν Ὑπουργὸν Ἑσωτερικῶν, δημοσιεύεισαν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 527/11.6.80 ΦΕΚ τεύχος Β'.

5) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 390 τῆς 7ης Ἀπριλίου 1981 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀποφασίζομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Ὁ συνοικισμὸς Ὀθωμανικὸν τῆς Κοινότητος Γραμματικῆς τῆς Ἐπαρχίας καὶ τοῦ Νομοῦ Καρδίτσας, μετονομάζεται εἰς «Συνοικισμὸς Μικρὸ Γραμματικὸν, τό».

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ἰουνίου 1981

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ

(3)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 723

Περὶ ἰδρύσεως Ἐνορίας τοῦ Ἱ. Ἐνοριακοῦ Ναοῦ Ἀγίου Στυλιανοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθωνίας καὶ Ἀποκορώνου.

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει:

1) Τὸ ἄρθρον 54 τοῦ Ν. 4149/61 «περὶ Καταστατικοῦ Νόμου τῆς ἐν Κρήτῃ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας».

2) Τὴν παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ Νόμου 590/77 «περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 8/1979 Κανονισμοῦ, «περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐνοριῶν» (ΦΕΚ 1/1980, τ. Α').

3) Τὴν σύμφωνον γνώμην τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθωνίας καὶ Ἀποκορώνου διαλαμβανομένην εἰς τὰ ὑπ' ἀριθ. 7/2.12.80 καὶ 2/10.3.81 πρακτικὰ αὐτοῦ.

4) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 16/29.10.1980 γνωμοδότησιν τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινότητος Βαμβακοπούλου Χανίων.

5) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 541/5.5.81 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργοῦ, ἀποφασίζομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Ἰδρύεται Ἐνορία μὲ Ἐνοριακὸν Ναὸν τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἀγίου Στυλιανοῦ εἰς τὴν περιοχὴν Κλαδισσοῦ Χανίων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθωνίας καὶ Ἀποκορώνου.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Προεδρικοῦ Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Ἰουλίου 1981

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Η ετήσια συνδρομή της Έφημερίδας της Κυβερνήσεως, ή τιμή των φύλλων της που πωλούνται τμηματικά και τα τέλη δημοσιεύσεων στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίσθηκαν από 1 Ιανουαρίου 1981 ως ακολούθως:

Α' ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

1. Για το Τεύχος Α'	Δραχ.	1.500
2. » » » Β'	»	3.000
3. » » » Γ'	»	1.000
4. » » » Δ'	»	2.500
5. » » » Νομικών Προσώπων Δ.Δ. κ.λπ. »	»	1.000
6. » » » 'Αν. Είδ. Δικαστηρίου	»	200
7. » » » Παράρτημα	»	600
8. » » » 'Ανωνύμων 'Εταιρειών κ.λπ. »	»	7.000
9. » » Δελτίο 'Εμπορικής και Βιομηχανικής 'Ιδιοκτησίας	»	600
10. Για όλα τα τεύχη και το Δ.Ε.Β.Ι.	»	15.000

Οι Δήμοι και οι Κοινότητες του Κράτους καταβάλλουν το 1/2 των ανωτέρω συνδρομών.

Υπέρ του Ταμείου 'Αλληλοβοηθείας Προσωπικού του 'Εθνικού Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) αναλογούν τα εξής ποσά:

1. Για το Τεύχος Α'	Δραχ.	75
2. » » » Β'	»	150
3. » » » Γ'	»	50
4. » » » Δ'	»	125
5. » » » Νομικών Προσώπων Δ.Δ. κ.λπ. »	»	50
6. » » » 'Αν. Είδ. Δικαστηρίου	»	10
7. » » » Παράρτημα	»	30
8. » » » 'Ανωνύμων 'Εταιρειών κ.λπ. »	»	350
9. » » Δελτίο 'Εμπ. και Βιομ. 'Ιδιοκτησίας ..	»	30
10. Για όλα τα τεύχη	»	750

Β' ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Η τιμή πώλησεως κάθε φύλλου, μέχρις 8 σελ., είναι 7 δρχ., από 9 ως 24 σελ. 14 δρχ., από 25 ως 48 σελ. 20 δρχ., από 49 ως 80 σελ. 40 δρχ., από 81 σελ. και άνω ή τιμή πώλησεως κάθε φύλλου προσαυξάνεται κατά 40 δρχ. ανά 80 σελίδες.

Γ' ΤΙΜΗ ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΩΝ

Η τιμή διαθέσεως στο κοινό των εκδιδόμενων από το 'Εθνικό Τυπογραφείο φωτοαντιγράφων των διαφόρων φύλλων της Έφημερίδας της Κυβερνήσεως καθορίζεται σε τρεις (3) δραχμές κατά σελίδα.

Δ' ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

I. Στο τεύχος 'Ανωνύμων 'Εταιρειών και 'Εταιρειών Περιορισμένης Ευθύνης:

Α' 'Ανωνύμων 'Εταιρειών:

1. Τών καταστατικών	Δρχ.	18.000
2. Τών αποφάσεων «περί συγχωνεύσεως ανωνύμων εταιρειών»	»	18.000
3. Τών κωδικοποιήσεων τών καταστατικών (ΦΕΚ 309/67, τ. Β')	»	9.000
4. Τών τροποποιήσεων τών καταστατικών	»	5.000
5. Τών ισολογισμών κάθε χρήσεως	»	8.000
6. Τών υπουργικών αποφάσεων «περί παροχής άδειας έκτακτως τών εργασιών 'Ασφαλιστικών 'Εταιρειών», τών έκθεσεων έκτιμησης περιουσιακών στοιχείων και τών αποφάσεων του Δ.Σ. του ΕΛΤΑ, με τις όποιες εγκρίνονται και δημοσιεύονται οι κανονισμοί αυτού	»	7.000
7. Τών αποφάσεων «περί εγκαταστάσεως υποκαταστήματος, διορισμού γενικού πράκτορος και παροχής πληρεξουσιότητας προς αντιπροσώπευσιν εν 'Ελλάδι άλλοδαπών 'Εταιρειών» και τών αποφάσεων «περί μεταβιβάσεως του χαρτοφυλακίου 'Ασφαλιστικών 'Εταιρειών κατά το άρθρο 59 παρ. 1 του Ν.Δ. 400/70»	»	4.000
8. Τών ανακοινώσεων για κάθε μεταβολή που γίνεται με απόφαση Γ.Σ. ή Δ.Σ., τών προσλήψεων σε γενικές συνελεύσεις, τών κατά το άρθρο 32 του Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων, τών ανακοινώσεων, που προβλέπονται από το άρθρο 59 παρ. 3 του Ν.Δ. 400/1970 «περί 'Αλλοδαπών 'Ασφαλιστικών 'Εταιρειών», τών αποφάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου του ΕΛΤΑ, που αναφέρονται σε προσωρινές διατάξεις και τών αποφάσεων του 'Υπ. Συγκοινωνιών δια τούς ΗΛΠΑΠ - ΗΣΑΠ - ΟΣΕ	»	2.000
9. Τών συνοπτικών μηνιαίων καταστάσεων τών Τραπεζικών 'Εταιρειών	»	2.000

10. Τών αποφάσεων της επιτροπής του Χρηματιστηρίου «περί εισαγωγής χρεωγράφων εις το χρηματιστήριο προς διαπραγμάτευσιν, συμφώνως προς τας διατάξεις του άρθρου 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/1967» Δρχ. | 2.000 |

11. Τών αποφάσεων της επιτροπής κεφαλαιαγοράς «περί διαγραφής χρεωγράφων εκ του χρηματιστηρίου, συμφώνως προς τας διατάξεις του άρθρου 2 παρ. 4 Α.Ν. 148/67» » | 2.000 |

12. Τών αποφάσεων «περί εγκρίσεως τιμολογίων τών 'Ασφαλιστικών 'Εταιρειών» » | 2.000 |

Β' 'Εταιρειών Περιορισμένης Ευθύνης:

1. Τών καταστατικών	Δρχ.	2.000
2. Τών κωδικοποιήσεων τών καταστατικών	»	2.000
3. Τών ισολογισμών κάθε χρήσεως	»	2.500
4. Τών έκθεσεων έκτιμησης περιουσιακών στοιχείων	»	2.000
5. Τών τροποποιήσεων τών καταστατικών (για κάθε συμβολαιογραφική πράξη)	»	800
6. Τών ανακοινώσεων με συμβολαιογραφική πράξη	»	800
7. Τών ανακοινώσεων με απόφαση της Γ.Σ. ...	»	600
8. Τών προσλήψεων σε γενικές συνελεύσεις	»	600

Γ' 'Αλληλασφαλιστικών Συνεταιρισμών - 'Αλληλασφαλιστικών Ταμείων και Φιλανθρωπικών Σωματείων:

1. Τών υπουργικών αποφάσεων «περί χορηγήσεως άδειας λειτουργίας 'Αλληλασφαλιστικών Συνεταιρισμών - 'Αλληλασφαλιστικών Ταμείων»	»	2.000
2. Τών ισολογισμών τών ανωτέρω Συνεταιρισμών, Ταμείων και Σωματείων	»	2.500

Δ' Τών δικαστικών πράξεων:

Δρχ. 800

II. Στο τέταρτο τεύχος:

Τών δικαστικών πράξεων για παρακατάθεση άποζημιώσεως	»	800
--	---	-----

Ε' ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Οι συνδρομές του εσωτερικού και τα τέλη δημοσιεύσεων πρακταβόλλονται στα Δημόσια Ταμεία έναντι αποδεικτικού εσπράφκως, το οποίο φροντίζει ο ενδιαφερόμενος να το στείλει στη Γενική Δ/ση του 'Εθνικού Τυπογραφείου.

2. Οι συνδρομές του εξωτερικού είναι δυνατό να στέλνονται και σε ανάλογο συνάλλαγμα με επιταγή επ' ονόματι του Διευθυντή τών Διοικητικών και Οικονομικών 'Υποθέσεων του 'Εθνικού Τυπογραφείου.

3. Το υπέρ του ΤΑΠΕΤ ποσοστό επί τών ανωτέρω συνδρομών και τελών δημοσιεύσεων καταβάλλεται ως εξής:

α) στην 'Αθήνα: στο Ταμείο του ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα 'Εθνικού Τυπογραφείου),

β) στις υπόλοιπες πόλεις του Κράτους: στα Δημόσια Ταμεία και αποδίδεται στο ΤΑΠΕΤ σύμφωνα με τις 192378/3639/1947 (ΡΟΝΕΟ 185) και 178048/5321/31.7.65 (ΡΟΝΕΟ 139) εγκύκλιες διαταγές του Γ.Λ.Κ.,

γ) στις περιπτώσεις συνδρομών εξωτερικού: όταν ή αποστολή τους γίνεται με επιταγές μαζί μ' αυτές στέλνεται και το υπέρ του ΤΑΠΕΤ ποσοστό.

'Ο Γενικός Διευθυντής
ΑΘΑΝ. ΠΑΝ. ΣΠΕΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ